

BSO per al 2017

se sent
una mar fosca com el discurs
que vomito quan he begut;
se sent la paraula lletja gargamella amunt
se sent
el trauma d'un record mal endreçat i
mitja veritat en vers, malsomiada;
se sent l'arrancar el bull de les meves aigües

se sent frec de llençols amb l'entrecuix;
se sent la por de perdre't
[que és l'exhalació d'una balena
escoltada des de dins
i la por de perdre [l'alarma d'un cotxe a trenc d'alba
se sent] la llàgrima tsunàmica del naufrag;

se sent
la son que viola nenes al mig de la plaça
i tot déu llançant molles de pa als coloms;
se sent la bomba i ens fem els sords
[com quan no saps si plora un gat o plora un nin]
se sent
com mastega el peix de plata els llibres no escrits
se sent
el pessic de l'ambició sota la costella.

L'avisador de la finestra era una cigonya
prò tantseval: se senten ocells que no sonen
i no ha d'haver-hi, fins a l'últim dia, tempesta.

—*Laia Martínez i López*